

Via Laietana 57, 4t 3a, Barcelona (08003) Tel 93 317 31 51, sindicat@catac.org

Juny 2013

AGÈNCIA TRIBUTÀRIA DE CATALUNYA

EL CONTRAINFORME (7/12) (Sobre l'Informe per a la reforma de l'Administració)

5.3. Segon capítol, titulat: Principis inspiradors del nou model

Després d'una bona introducció, l'Informe encara no arriba al moment de concretar i es dedica a parlar de "Principis".

Comença el capítol amb la cita d'alguns preceptes normatius que no comentem per no allargar-nos més del que cal, y una referència a l'Informe del CAREC, del que ja hem parlat,

amb tot això,
i sense dir res,
tenim ja mitja pàgina més.

L'experiència marinera del ponent, es manifesta a través de la paraula "àncora":

D'igual manera que l'Informe considerava, com ja hem dit, que aquesta Administració està *massa ancorada en els procediments* (pàgina 6).

Ara diu que:

*El propòsit fonamental que inspira els principis que segueixen aquest document és el de **ancorar** millor la provisió pública d'aquells bens i serveis* (pàgina 8)

Qüestions filològiques de caràcter baladí, que no ens podem estar d'indicar, són que en una línia i mitja, els experts (no precisament en gramàtica però) cometem diferents faltes: en primer lloc són els principis els que haurien d'inspirar els propòsits i no a l'inrevés, "de ancorar" hauria d'anar apostrofat, "bens" hauria d'anar accentuat.

La procedència bancària del president dels "experts" es manifesta amb especial virulència quan **qualifica els usuaris dels serveis públics com a "accionistes de d'interès general"**, la

qual cosa demostra la desubicació d'aquest senyor quan parla d'Administració pública i de serveis públics.

L'Informe constata, a la seva manera de veure, *tres grans dèficits* (els que siguin) i per solucionar-los proposa (com no podria ser menys) *tres grans línies d'actuació* (a "grans" dèficits, "grans" línies, pensen els nostres "eloqüents" experts). Les línies descrites però, estan mancades de qualsevol contingut, ja que per encarar per exemple el "dèficit 1", la línia d'actuació és descrita com: "resoldre el dèficit 1". Veiem un exemple (pàgina 9):

Dèficit descrit: *Les dificultats per articular una prestació dels serveis públics a l'altura dels estàndards exigibles d'eficàcia i d'eficiència en la gestió*

Línia d'actuació: *Implantar sistemes de gestió i direcció a l'Administració inspirats pels criteris d'eficàcia i d'eficiència en la prestació dels serveis públics*

És a dir, traient la palla: La solució al problema d'uns serveis públics ineficients, es implantarà una gestió eficient. Veritablement, feien falta experts com aquests per tal de poder dir tal tonteria sense posar-se vermell.

Ens trobem doncs davant del que en l'àmbit de la retòrica s'anomena una Tautologia: Afirmació, obvia, buida o redundant.

A "lo tonto" però, entre *grans dèficits* i *grans línies d'actuació*, ja han omplert una altra pàgina.

A la resta del capítol, l'Informe es dedica a "desenvolupar" aquestes *grans línies d'actuació*:

a) **La primera línia d'actuació** (que busca assolir *un sistema de governança adequat*) consisteix, per als experts a *construir un nou model d'Administració...més proactiva a l'hora d'externalitzar... en col·laboració amb el sector privat*

És a dir, per construir una Administració "adequada" als interessos de La Caixa o d'Abertis, o d'altres del mateix pal, cal fer que l'Administració sigui més favorable a la privatització. Evidentment, no es molesten a concretar què entenen per *governança adequada*.

b) **La segona línia d'actuació** la comencen a definir fent-se els "ocurrents" i repetint una frase que hauran sentit en altre lloc i els hi ha fet gràcia:

"cal internalitzar el talent i capitalitzar el coneixement"

i, aprofitant que "el Pisuerga passa per Valladolid" diuen que s'han de *externalitzar els tràmits i les tasques més rutinàries*.

Això sí, més endavant ens diuen que *no es tracta de privatitzar... el seu finançament*. No, els diners públics, els diners de tots, han d'anar a parar a les butxaques dels amics del govern de torn. Per això parlen de *partenarietat* (si, som molts els que no havíem sentit tal "mariconada" abans, però és que ens falta món) de beneficis compartits:

Efectivament, el polític o partit de torn obté el seu benefici per executar la privatització i l'explotador privat del servei privatitzat obté els beneficis en forma de diners públics

(maximitzat a més pel fet de pagar uns sous de misèria als treballadors de l'ETT subcontractada).

c) **Finalment la tercera "línia d'actuació"** parla del disseny d'una *Administració des del punt de vista del ciutadà – client*. Un altre despropòsit en la línia del que fins aquí s'ha dit, però introduint terminologia nord-americana, i és que no hi model tan perfecte com el model americà (especialment el sanitari).

No té cap sentit traslladar acríticament tècniques, sistemes i procediments propis d'òrgans lucratius a l'Administració, senzillament perquè els seus postulats, fonaments i finalitats són diferents. La finalitat del sector públic, és prestar un servei, no obtenir un benefici. El ciutadà no és un client de l'Administració, és un mandants, el seu propietari, que ha encarregat a l'Administració que gestioni els seus interessos amb objectivitat. El ciutadà vol que l'empleat públic sigui just, equitatiu i humà i no que el vegi com a un objecte de negoci, com a un "client". El ciutadà no té una relació comercial amb l'Administració, no és un client: tant pagues, tant reps. La relació amb el ciutadà implica imparcialitat, objectivitat, consideració i justícia.

Aquí, l'únic client és l'Administració de Catalunya en relació als "experts" que tenen l'encàrrec de prefabricar el discurs intel·lectual que li ha de servir al Govern per a desmantellar l'Administració.